

missionens flertal fremsatte forslag om, at det metriske system efter en overgangsperiode af en passende varighed, i hvilken begge systemer jævnsides kunne benyttes, blev det ene lovlige, idet erfaringen fra andre lande havde overbevist den om, at den blotte tilladelse til at anvende det metriske system ikke førte til noget, i alt fald ikke for den indenrigske handels vedkommende, og at det kun medførte forvirring at lade to forskellige systemer for mål og vægt bestå jævnsides længere end højst nødvendigt. Uagtet regeringen således var enig med kommissionen med hensyn til ønskeligheden af metersystemets indførelse, besluttede den sig dog først til i rigsdagssamlingen 1876—77 at fremsætte lovforslag desangående.

Lovforslaget fandt imidlertid ikke tilslutning, og spørgsmålet hvilede derefter til samlingen 1888—89, hvor forslaget på ny fremsattes. Lovforslaget mødte da en vis velvilje, idet det erkendtes, at metersystemet burde indføres, men stødte på en ny hindring, da folketinget i forslaget indførte en bestemmelse om, at inden loven om gennemførelsen af det metriske system kunne træde i kraft, skulle justervæsenet ordnes ved lov. Københavns magistrat, under hvem justervæsenet — som tidligere anført — sorterede, fandt det for sit vedkommende tilrådeligt, at justervæsenet henlagdes under staten. Regeringen modsatte sig imidlertid en sådan bestemmelse, hvorfor da også lovforslag, fremsat i samlingerne 1889—90 og 1895—96 i det væsentlige overenstemmende med det i rigsdagssamlingen 1876—77 fremsatte og uden bestemmelsen om justervæsenet, viste sig uigennemførlige. I rigsdagssamlingen 1896—97 fremsatte den daværende regering derefter et lovforslag, der på flere punkter afveg fra de tidligere forslag, i hvilken henseende navnlig skal fremhæves, at justering af måle- og vejeredskaber henlagdes under en af kongen udnævnt justermesters tilsyn, hvorhos justervæsenet skulle have sin egen kasse, i hvilken samtlige justerings- og stæplingsgebyrer skulle indgå, og hvoraf alle lønninger og udgifter, justervæsenet vedrørende, skulle afholdes. Endvidere indeholdt forslaget den bestemmelse, at lov angående skibes måling af 13. marts 1867 med dertil hørende senere lovbestemmelser forblev uberørt af loven, da indførelsen af det metriske system på dette område ikke skønnedes hensigtsmæssig.

Disse ændringer medførte imidlertid heller ikke lovforslagets gennemførelse, hverken i den pågældende samling eller i samlingerne 1897—1900 og 1900—01, hvilket

formentlig skyldtes den daværende politiske situation.

Spørgsmålet hvilede derefter til rigsdagssamlingen 1906—07, i hvilken den daværende indenrigsminister forelagde folketinget et lovforslag, der i alt væsentligt var identisk med de senest forelagte lovforslag. Efter andragende af „Dansk Skovforening“ var til forslaget § 4 blot føjet en bestemmelse om, at tilvirket dansk tømmer og træ måtte forhandles efter samme mål som udenlandske varer af samme art.

Forslaget vakte nu ingen principiel modstand. En udvalgsbehandling foranledigede, at der i § 4 optoges en bestemmelse om, at det omfang, i hvilket måling og vejning skulle udføres med måle- og vejeredskaber, der var justerede og stemplede i overensstemmelse med loven, nærmere skulle fastsættes ved kgl. anordning. Det var dermed meningen at sikre, at det daværende område for den tvungne justering ikke skulle udvides, og at således tvungen justering af gas- og vand-målere, flasker, glas m. m. ikke skulle indføres, en opfattelse, der tiltrådtes af indenrigsministeren. Endvidere indførtes en bestemmelse om ophængning af en omsætningstabel mellem de to systemer i lokaler, hvor detailhandel fandt sted, og om at det ved kgl. anordning nærmere ville være at bestemme, i hvilket omfang der skulle forbeholdes staten eneret til at anskaffe, justere og forhandle nye måle- og vejeredskaber. Endelig skete der den ændring, at det overlodes til domstolene at bestemme, om ulovlige måle- og vejeredskaber skal konfiskeres eller ej.

Med disse ændringer og tilføjelser vedtoges forslaget enstemmigt såvel af folketinget som af landstinget og var dermed færdig fra rigsdagen. Under 4. maj 1907 blev loven derefter stadfæstet af kongen.

Efter § 7 i meterloven skulle der ved kgl. anordning fastsættes nærmere bestemmelse om lovens ikrafttræden, og loven trådte herefter som helhed i kraft den 1. april 1912. Adskillige af lovens bestemmelser, dette gælder således bestemmelserne om justervæsenets organisation, der nu indeholdes i lov om statens tjenestemænd, overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelserne er nu uden praktisk betydning, ligesom loven på adskillige områder ikke tilfredsstiller de krav, der må stilles til en tidsvarende lovgivning om mål og vægt. Handelsministeriet har derfor fundet det naturligt at optage loven til revision. Det foreliggende lovforslag er udarbejdet af et af handelsministeriet under 11. november 1947 nedsat udvalg med den opgave at